

Musikkens kanon 2006

DE DANSKE SANGE

Musica Ficta - Bo Holten

DDD

8.57017

C.E.F. WEYSE: MORGENSANGE (1837)

1	Nu ringer alle klokker mod sky (arr. Bo Holten) Solist: Sune Hjerrild	3:18
2	Lysets engel (arr. BH) Soli: Malene Nordtorp & Anne Mette Balling	3:30
3	Nu vågne alle Guds fugle små (arr. BH)	2:11
4	I Østen stiger solen op (arr. BH)	3:22
5	Gud ske tak og lov (arr. BH)	2:37
6	Morgenstund har guld i mund (arr. BH)	1:24
7	Nu titte til hinanden (arr. BH) Solo: A.M. Balling	2:41
8	Storken sidder bag bondens tag (arr. BH)	1:59

12 HØJSKOLESANGE

9	Vi elsker vort land P.E. Lange-Müller, 1885 (arr. BH)	4:03
10	Septembers himmel er så blå Otto Mortensen, 1949 (arr. BH)	2:54
11	Du gav os de blomster Otto Mortensen, 1939	2:53
12	Jeg ser de bøgelyse øer Thorvald Aagaard, 1931	2:00
13	I Danmark er jeg født Poul Schierbeck, 1926	3:37
14	Danmark nu blunder Oluf Ring, 1922	2:46
15	Det er hvidt herude Thomas Laub, 1914 (arr. Finn Viderø)	2:26
16	Jens Vejmand (Hvem sidder der bag skærmen) Carl Nielsen, 1907 (arr. Henrik Metz)	3:17
17	Vi sletternes sønner Carl Nielsen, 1906 (arr. BH)	3:41
18	En yndig og frydefuld sommertid Folkemelodi, 1869 (arr. Jørgen Jersild) Solist: M. Nordtorp	2:45
19	Det var en lørdag aften Folkemelodi, 1849 (arr. BH) Solist: M. Nordtorp	3:15
20	Den signede dag C.E.F. Weyse, 1826	2:42

C.E.F. WEYSE: AFTENSANGE (1838)

21	Dagen går med raske fjed (arr. BH) Soli: M. Nordtorp & A.M. Balling	3:21
22	Der står et slot i vesterled (arr. BH)	3:34
23	Til vor lille gjerning ud (arr. BH)	3:31
24	I fjerne kirketårne hist (arr. BH) Soli: A.M. Balling & M. Nordtorp	3:21
25	Bliv hos os når dagen hælder (arr. BH)	3:27
26	Den skønne jordens sol gik ned (arr. BH)	1:50
27	Den store stille nat går frem (arr. BH) Solo: M. Nordtorp	2:48

Samlet tid: 79:57

Da musikkens kanon blev offentliggjort 24/1-06, og jeg kunne konstatere at Musica Ficta og jeg i løbet af de sidste 10 år havde indspillet næsten alle de udvalgte danske sange, var der kun et kort skridt til at få idéen om at udsende disse sange samlet på cd. Vi fik straks indspillet de to manglende, men det viste sig at den samlede spilletid oversteg det der kunne være på én cd. Derfor var vi nødsaget til at pille nogle få vers ud af nogle få sange. Jeg iler med at sige at disse sange jo stadig kan fås med alle vers i vores serie "Den Danske Sangskat" på 10 cd'er, og for alle tilfældes skyld har vi trykt alle vers i den her medfølgende folder. Jeg skønnede imidlertid det ville være godt hvis man for en billig penge gjorde samtlige danske sange i den nye kulturkanon tilgængelige for alle. Kor-satserne på denne indspilning, både Weyses sange og de 12 Højskolesange, kan fås på noder hos Edition Wilhelm Hansen, samlet i to hæfter.

Det er P.S.Krøyer der har malet billedet på omslaget til denne CD. Det har vi valgt for at drille billedkunstens kanon-udvalg, hvis temmelig anæmiske samling af dansk kunst ikke indeholder noget af ham, af uransagelige grunde. Det der mangler i den billedsamling er Vin, Kvinder og Sang – Blod, Sved og Tårer. Det er der i rigt mål på dette billede, hvor danskere er samlet til sang omkring Sankt Hans-bålet. Drachmann, som har digtet Midsommer-visen, troner støvt i midten, og i baggrunden Marie Krøyer med den fine svenske komponist Hugo Alfvén, som skulle blive hendes næste mand, – efter Krøyer. Hvilket drama rummes ikke i dette "idylliske" billede.

Bo Holten

KANONUDVALGET OM WEYSES MORGEN- OG AFTENSANGE

Med deres beskedne form hører de to hæfter med sange til det ypperste i dansk musik og rummer uden tvivl de mest koncentrerede satser i dansk musikhistorie. Tekst og melodi er smeltet så meget sammen, at Weyse selv kunne udtale: 'Slige smukke digte komponerer sig selv; ergo er det et spørgsmål om det er mig, der har komponeret dem'.

Men han har nu haft temmelig meget med sangene at gøre, som man ser det af selve den samlede musikalske udformning, de små helheder. En ting er de kendte melodier, som bl.a. "I Østen stiger solen op", "Lysets engel går med glans", "Nu titte til hinanden" og "Dagen går med raske fjed" ("Altid frejdig når du går"), som generation efter generation af børn tidligt er blevet tiltrukket af. Noget andet er – som med H.C. Andersens eventyr – at de voksne efterhånden kan høre noget mere; komponistens særpræg, de skarpe rytmer – ja, sangene er helt udsøgte i deres harmonier og nogle steder formet, så de næsten kan minde om moderne signalvirkninger og med skiftende akkordopløsninger som farver. Det er ikke kun tekst og melodi, der her smelter totalt sammen, men også det klassiske og det romantiske i den danske guldalder, som her bliver til ét.

KANONUDVALGET OM DE 12 HØJSKOLESANGE

Den danske folkelige sang er efterhånden et vidt begreb, der strækker sig fra moderne evergreens til de tusinder af korsangere over hele landet, som kan synge de mest komplicerede flerstemmige satser. Begyndelsen til det hele er dog Højskolesangbogen, som stadig er den danske sangs urkilde. Det begyndte i det 19. århundrede med de romanceagtige melodier og en stor interesse for de gamle danske folkeviser. Begge dele blev efterhånden brugt som fællessange – efter overleveringen begyndte det, da Grundtvig holdt sine “Mands Minde-foredrag” i 1838. Her begyndte tilhørerne spontant at synge “Kommer hid, I piger små”, da Grundtvig fortalte om Peter Willemoes.

Senere, efter Højskolesangbogens samling som tekst i 1894, kom så den anden store bølge af folkelig sang, Carl Nielsens, Thomas Laubs, Thorvald Aagaards og Oluf Rings indsats, som kulminerede med Højskolesangbogens melodibog i 1922. Her møder man det karakteristiske enkle melodiske ideal, som har spillet så afgørende en rolle siden hen: Den klare, plastiske melodi uden sentimentale harmoniseringer – en melodi, der i sig selv er så velformet og robust, at den kan holde til næsten enhver udførelse. I realiteten skabte melodibogens fædre en helt ny stil – selv om de ikke talte om tingene på den måde. Den blev fortsat af bl.a. Poul Schierbeck, Povl Hamburger og ikke mindst i en perlerække af melodier fra Otto Mortensens hånd.

Vers i kursiv synges ikke

1 Nu ringer alle klokker mod sky
Tekst B.S. Ingemann

Nu ringer alle klokker mod sky,
det kimer i fjerne riger;
hver søndag morgen højt på ny
stor glæde mod Himlen stiger.

Det toner med lov og pris og bøn
fra jord mod Paradishaven:
Det var en søndag morgen skøn,
vor frelser stod op af graven.

For os han vandred i gruben ned,
han gik til de dødes rige;
til livet med stor herlighed
han ville for os opstige.

Al verdens glæde begravet lå,
nu frydes vi alle dage:
Den glæde, søndagssolen så,
den bar i verden ej mage.

Der sad en engel på gravens sten
blandt liljer i urthaven;
han peged med sin palmegren,
hvor Jesus stod op af graven.

Og der blev glæde på jorderig
lig glæden i engles himmel:
Livskongen løfter op med sig
til livet sin børnevrimmel.

Guds børn skal holde med engle bøn
med jubel i Paradishaven:

Det var en søndag morgen skøn,
vor frelser stod op af graven.

2 Lysets engel går med glans
Tekst B.S. Ingemann

Lysets engel går med glans
gennem himmelporte.
For Guds engels strålekrans
flygter alle nattens skygger sorte.

Sol går over verden ud
med Guds lys i øje:
Se! Vorherres sendebud
går på gyldne skyer i det høje.

Englen spreder over jord
glansen fra Guds himmel;
i sin kåbes stråleflor
favner han alverdens glade vrimmel.

Sol ser ind i slot og vrå,
ser på drot og tigger,
ser til store, ser til små,
kysser barnet, som i vuggen ligger.

Os han også favne vil,
englen i det høje;
os han også smiler til,
englen med Guds
himmelglans i øje.

Os har og Vorherre kær,
ingen sjæl han glemmer;
i hvert solglimt Gud er nær
og vor glade morgensang fornemmer.

3 Nu vågne alle Guds fugle små

Tekst B.S. Ingemann

Nu vågne alle Guds fugle små,
de flyve fra reden og sjunge,
de prise Vorherre, så godt de formå,
de takke for livet og lyset med fløjtende tunge.

Nu kvidrer svalen på kirketag
og spurven ved menneskers huse.
De synge: Godmorgen! De synge: Goddag!
De synge Guds fred Gud ske lov! Og i luften
hensuse.

Småfuglens sang Vorherre forstår;
han kender hver sjæl i sit rige;
de fattiges lovsang han ikke forsmår,
han ser, hvad de målløse skabninger alle vil sige.

Os ser du også, du kære Gud!
Du hører vor røst i din Himmel;
når fuglene flager af rederne ud,
du hører småbørnenes pris i din jublende vrimmel!

4 I østen stiger solen op

Tekst B.S. Ingemann

I østen stiger solen op,
den spreder guld på sky,
går over hav og bjergetop,
går over land og by.

Den kommer fra den favre kyst,
hvor Paradiset lå,
den bringer lys og liv og lyst
til store og til små

Den hilser os endnu så smukt
fra Edens morgenrød,
hvor træet stod med evig frugt,
hvor livets væld udflød.

Den hilser os fra lysets hjem,
hvor størst Guds lys oprandt
med stjernen over Betlehem
som østens vise fandt.

Og med Guds sol udgår fra øst
en himmelsk glans på jord,
et glimt fra Paradisets kyst,
hvor livets abild gror.

Og alle stjerner neje sig,
hvor østens sol går frem,
den synes dem hin stjerne lig,
der stod ved Betlehem.

Du soles sol fra Betlehem,
hav tak og lov og pris
for hvert et glimt fra lysets hjem
og fra dit Paradis!

5 Gud ske tak og lov

Tekst B.S. Ingemann

Gud ske tak og lov!
Vi så dejlig sov:
Barnet lå med varme kind på puden.
Nu som fuglen frisk!
Rask som havets fisk!
Morgensolen titter gennem ruden.

Med hin glans fra sky
kom der lys i by,

kom der glimt af sol i alle sjæle.
'Alle haner gol,
hilsed glad Guds sol;
alle vævre tunger små fik mæle.

Fattig mand fuldstærk
går nu til sit værk,
rask hver hånd nu rører sig med glæde.
Fattig kone må
til sin dont udgå,
at de små skal ej for brødet græde.

Fader gik sin vej.
Moder se vi ej;
dog i nød vi sidde ej tilbage.
Arnens ild er slukt,
hjemmets dør er luket;
Gud dog sørger for os alle dage.

Ej den mindste mus
savner lag og hus,
fattig spurveunge har sin rede.
Ej den mindste fugl
savner ly og skjul;
vi skal heller ej om fristed lede.

Lystig hanen gol,
hilsed glad Guds sol;
for hver sjæl er lys og lyst oprundet
Nu som fuglen frisk!
Rask som havets fisk!
Vi har kærlighedsasylet fundet.

6 Morgenstund bar guld i mund

Tekst B.S. Ingemann

Morgenstund bar guld i mund,
morgensol Guds rigdoms væld oplukker;
glad i gyldne morgenstund
fattigst fugl i strålehavet dukker.

Morgenglød gør kinden rød,
morgenluft Guds sundheds-brønd omsuser;
livets væld i morgenglød
strømmer ud igennem himmelsluser.

Op i friske morgenstund!
Fryd dig sjæl som fuglen i det høje!
Fattigst sjæl er rig og sund
med Guds rige herlighed for øje.

7 Nu titte til hinanden

Tekst B.S. Ingemann

Nu titte til hinanden de favre blomster små,
de muntre fugle kalde på hverandre;
nu alle jordens børn deres øjne opslå,
nu sneglen med hus på ryg vil vandre.

Den kære Gud og skaber den mindste orm er nær,
han føder fugl og markens lilje klæder;
dog menneskenes børn har han allermost kær,
Gud ånder på øjet, når det græder.

Guds søn var selv et barn, og på krybbestrå han lå,
hans vugge stod på jord foruden gænge;
Guds Himmeriges fryd har han lovet de små
og blomster fra Paradisets enge.

Guds søn har os så kær, han er børnevennen stor,
han bærer barnet op til Gud på armen;

han storm og hav betvang, da han vandred på jord,
men børnene leged ham ved barmen.

O du, som os velsigned og tog i favn de små,
en morgen ser vi dig i Paradiset;
Du lærte os til Gud vore øjne opslå,
evindelig være du lovpriset!

8 Storken sidder på bondens tag

Tekst B.S. Ingemann

Storken sidder på bondens tag,
han ser over mark og enge.
Det bliver så dejlig en forårsdag;
nu kommer den favre tid, jeg ventede så længe.

Storken klaprer på bondens tag,
og gøgen kukker i skoven.
Med majløv nu kommer skøn Valborgs dag
nu stiger der pinseglans med sol over voven.

Storken flyver fra bondens tag;
han spanker i grønne enge.
Han kommer som gæst til skøn Valborgs dag;
han bringer den favre tid, jeg ventede så længe.

Storken flyver til høsten bort;
han kommer igen ad åre.
Du sommerens gæst, dvæl ikke for kort!
Velkommen, du favre tid, jeg elsker så såre.

9 Midsommervise

Tekst Holger Drachmann

Vi elsker vort land, når den signede jul
tænder stjernen i træet med glans i hvert øje,
når om våren hver fugl

over mark, under strand
lader stemmen til hilsende triller sig bøje:
vi synger din lov over vej, over gade,
vi kranser dit navn når vor høst er i lade;
men den skønneste krans bli'r dog din,
sankte Hans!
den er bunden af sommerens hjerter
så varme, så glade.

Vi elsker vort land, men ved midsommer mest,
når hver sky over marken velsignelsen sender,
når af blomster er flest,
og når kvæget i spand
giver rigeligst gave til flittige hænder;
når ikke vi pløjer og harver og tromler,
når koen sin middag i kløveren gumler:
da går ungdom til dans på dit bud, sankte Hans!
ret som føllet og lammet,
der frit over engen sig tumler.

Vi elsker vort land, og med sværdet i hånd
skal hver udenvælts fjende beredte os kende,
men mod ufredens and
over mark, under strand
vil vi på bålet på fædrenes gravhøje tænde:
hver by har sin heks og hvert sogn sine trolde,
dem vil vi fra livet med glædesblus holde;
vi vil fred her til lands,
sankte Hans, sankte Hans!
den kan vindes, hvor hjerterne
aldrig bli'r tvivlende kolde!

10 Septembers himmel er så blå

Tekst Alex Garff

Septembers himmel er så blå,
dens skyer lyser hvide,

og lydt vi hører lærken slå
som før ved forårstide.
Den unge rug af mulden gror
med grønne lyse klinger,
men storken længst af lande fo'r,
med sol på sine vinger.

Der er en søndagsstille ro
imellem træ'r og tage,
en munter glæde ved at gro,
som var det sommerdage.
Og koen rusker i sit græs
med saften om sin mule,
men bonden kører hjem med læs,
der lyser solskinsgule.

Hver stubbet mark, vi stirrer på,
står brun og gul og gylden,
og røn står rød og slåen blå,
og purpursort står hylden.
Og georginer spraglet gror
blandt asters i vor have,
så rigt er årets sidste flor:
oktobers offergave.

De røde æbler løsner let
fra træts trætte kviste.
Snart lysner kronens bladenet,
og hvert et løv må briste.
Når aftensolen på sin flugt
bag sorte grene svinder,
om årets sidste røde frugt
den tungt og mildt os minder.

At flyve som et forårsfrø
for sommerblomst at blive

er kun at visne for at dø,
kan ingen frugt du give.
Hvis modenhedens milde magt
af livet selv du lærte,
da slår bag falmet rosendragt
dit røde hybenhjerte.

11 Du gav os de blomster

Tekst Helge Rode

Du gav os de blomster, som lyste imod os,
Med alfelet skønhed, dengang vi var små,
De brogede enge var gode imod os
Vi løb efter røde og standsed ved blå
Og åkandens hellige hvidhed forstod os
Og åbned sin løndom imedens vi så

Du gav os de marker så bølgende brede,
Hvor kornakset modnes og gyldnes af sol,
Hvor kløveren dufter af sommer og hede
Hvor lærken ved morgen går op fra sin rede
Så sundt som vort brød og så sødt som viol,
Og melder til skyen, at gårdhanen gol.

Du gav os de skove så dybe og svale
Med solspættet skygge, med hulvej og skjul,
Hvor hverdag er højtid, og tavshed er tale
fra løvspring i maj, til oktober står gul.
På lønlige stier, i hvælvede sale
Vi fejred sankt Hans og den hvidklædte jul.

*Du gav os den himmel, hvor skyerne iler
Til leg og til kamp under vindenes råb,
Til atter i ro og i højhed den smiler,
Lyksalig og genfødt af strålernes døb,
Og natten, den lyse, hvor dagen kun hviler
Med halvåbne øjne, urolig af håb.*

Du gav os de vandrende, vældige vande,
vor vej og vort værn hedder: komme og gå,
og bølgerne togter langs skrænter og strande,
så sorte som graven, som himlen så blå,
og fletter en evighedskrans om din pande
og bruser din hymne: Lad Danmark bestå!

12 Jeg ser de bøgelyse øer

Tekst L.C. Nielsen. Af "Hundredåret" 1901

Jeg ser de bøgelyse øer ud over havet spredt
så skiert og skønt i solen,
som aldrig jeg har set.
Jeg ved det, som de ligger der,
så er der kun så kort
fra grænse og til grænse,
men dette land er vort.

Jeg ser de slægter, som gik hen,
mens hundredåret skred,
som vandt på Kongedybet,
som under Dybbøl led;
de elsked ungt, de drømte langt,
de så kun alt for kort,
men frem af dem stod folket.
Og dette folk er vort.

Og derfor bøje vi vort sind,
hvor vi i verden går,
med længsel mod de strømme,
som disse kyster når;
og derfor samle vi hvert navn,
som steg af folkets jord,
i dem vor fortid leved,
af dem vor fremtid gror

13 Danmark er jeg født

Tekst H.C. Andersen

I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme,
der har jeg rod, derfra min verden går;
du danske sprog, du er min moders stemme,
så sødt velsignet du mit hjerte når.
Du danske friske strand,
hvor oldtids kæmpegrave
stå mellem æblegård og humlehave.
Dig elsker jeg! Danmark, mit fædreland!

Hvor reder sommeren vel blomstersengen
mer rigt end her, ned til den åbne strand?
Hvor star fuldmånen over kløveren
så dejligt som i bøgens fædreland?
Du danske, friske strand,
hvor Dannebrogen vajer,
-Gud gav os den, - Gud giv den bedste sejer!
Dig elsker jeg! Danmark, mit fædreland!

Du land, hvor jeg blev født,
hvor jeg har hjemme,
hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
hvor sproget er min moders dybe stemme
og som en sød musik mit hjerte når.
Du danske friske strand
med vilde svaners rede,
I grønne ø'r, mit hjertes hjem hernede!
Dig elsker jeg! Danmark, mit fædreland!

14 Danmark nu blunder den lyse nat

Tekst Thøger Larsen "Slægternes træ" 1914

Danmark, nu blunder den lyse nat
bag ved din seng, når du sover.
Gøgen kukker i skov og krat,

Vesterhavet og Kattegat
synger, imens det dugger,
sagte som sang ved vugger.

Danmark, du vågner med søer blå,
mætte som moderøjne.
Alt, hvad i dine arme lå,
lader du solen skinne på,
ser, hvor det yppigt glider,
frem af forgangne tider.

Lærker, som hopped af æg i vår,
svinder i himlens stråler.
Tonerne ned med lyset går,
samme sang som i tusind år.
Lykken fra glemte gruber
klinger af unge struber.

Hyldene dufter i stuen ind
ude fra Danmarks haver.
Kornet modnes i sommervind.
Hanegal over lyse sind
stiger bag gavl og grene,
hvæstet som kniv mod stene.

Køer og heste og får på græs
hen over brede agre,
åbne lader for fulde læs,
sejl, som stryger om klint og næs,
byger, som går og kommer, -
det er den danske sommer.

Pigernes latter og lyse hår.
Leg, som får aldrig ende,
Øjnene blå som vand i vår -

Mildt om et evigt Danmark spår,
Sol over grønne sletter,
Lykke og lyse nætter.

15 Det er hvidt herude

Tekst St. St. Blicher
Det er hvidt herude,
Kyndelmisse slaar sin Knude
Overmaade hvas og haard —
Hvidt forneden, hvidt foroven,
Puddret tykt staaer Træ i Skoven,
Som udi min Abildgaard.

Det er tyst herude:
Kun med sagte Pik paa Rude
Mælder sig den smaa Musvit.
Der er ingen Fugl, som synger;
Finken kun paa Qvisten gynger,
Seer sig om og hvipper lidt.

Det er koldt herude:
Ravne skrige, Ugler tude,
Søge Føde, søge Læ.
Kragen spanker om med Skaden
Højt paa Rygningen af Laden,
Skeler til det tamme Kræ.

*Hanen sig opsvinger
Paa en Snemand; sine Vinger
Kladskende han sammenslaaer.
Krummer Halsen stolt og galer —
Hvad monstroe han vil den Praler?
Hvis endda om Tøe han spaaer!*

Inderlig jeg længes
Efter Vaar, men Vintren strænges;

Atter Vinden om til Nord!
Kom Sydvest, som Frosten tvinger!
Kom med dine Taagevinger!
Kom og løs den bundne Jord!

16 Jens Vejmand

Tekst Jeppe Aakjær

Hvem sidder der bag Skjærmen
med Klude om sin Haand,
med Læderlap for Øjet
og om sin Sko et Baand?
Det er saamænd Jens Vejmand,
der af sin sure Nød
med Ham'ren maa forvandle
de haarde Sten til Brød.

Og vaagner du en Morgen
i allerførste Gry
og hører Ham'ren klinge
paany, paany, paany,
det er saamænd Jens Vejmand
paa sine gamle Ben,
som hugger vilde Gnister
af morgenvaade Sten.

Og ager du til Staden
bag Bondens fede Spand,
og møder du en Olding,
hvis Øjne staar i Vand —
det er saamænd Jens Vejmand
med Halm om Ben og Knæ,
der næppe ved at finde
mod Frosten mer et Læ.

Og vender du tilbage
i Byger og i Blæst,

mens Aftenstjærnen skjælver
af Kulde i Sydvest,
og klinger Hammerslaget
bag Vognen ganske nær —
det er saamænd Jens Vejmand,
som endnu sidder dér.

Saa jævnd han for andre
den vanskelige Vej,
men da det led mod Julen,
da sagde Armen nej;
det var saamænd Jens Vejmand,
han tabte Ham'ren brat,
de bar ham over Heden
en kold Decembarnat.

Der staar paa Kirkegaarden
et gammelt frønnet Bræt;
det hælder slemt til Siden,
og Malingen er slet.
Det er saamænd Jens Vejmands.
Hans Liv var fuldt af Sten,
men paa hans Grav — i Døden,
man gav ham aldrig én.

17 Vi sletternes sønner

Tekst Ludvig Holstein

Vi sletternes sønner bar drømme i sind,
de vågner og bliver til sange,
de stiger af sommernattagernes spind,
som lærkerne flyver af vange.
De brister af laengsel en dag i april
som krokus og blå hyacinter,
de bryder som vårsolens sejrende smil
igennem den smeltende vinter.

Så sejler de over det duftende land,
hvor var sæden pibler af jorden,
og hilser med jubel bag skovenes rand
den blinkende stribe af fjorden
og skælver i forårets fløjtende lyd
som triller fra haver og lunde
og stjæler letsindigt forventningens fryd
fra løndomsfuldt smilende munde.

Og segner blandt blomster i majnattens favn,
som brister på skrænter og grene,
og hvisker i duggen den elskedes navn,
du rene, du eneste ene.
Det er ikke morgen, det er ikke nat,
Sært tankerne vildes i tagen.
Højt hamrer et hjerte, og fjernt i sit krat
er sommernatsangeren vågen.

Hr. Oluf red over elverbro
i midsommernatten den hvide,
da snubled hans gang på fire guldsko -
hr. Oluf, hvorhen vil I ride?
Hvorhen vil I ride før morgens skær,
og hvor er I fostret og baret,
og hvem har I diet, og hvem bar I kær,
hvor blev eders kjortel skåret?

O trolddom i sommernattågenes spind!
O minder, som kogler og frister!
Vi sletternes sønner har drømme i sind
og ved ikke selv, når de brister.
De ligger og venter forløsningens stund
og længes at blive til sange,
som lærker i kløvermarktuernes bund,
før dagningen lyser i vange.

18 En yndig og frydefuld sommertid Folkemelodi

En yndig og frydefuld sommertid
i al sin herlighed,
den glæder og trøster så mangen en,
alt ved Guds kærlighed.
Den fører blomsterskaren frem,
og rosen rød, så dejlig og sød,
den ser du da igen.

Blandt alle disse blomster véd jeg én,
en rose for dem alle,
udsprungen af en dejlig gren,
ud af en yndig stamme.
Vel er der mange smukke til,
men jeg for sandhed sigte vil:
han overgår dem alle.

*Ja, var jeg nu så lykkelig,
jeg kunne rosen få!
Mit hjerte brænder ret inderlig
med længsels stor attrå.
Mit hjerte ler, hver gang jeg ham ser,
og det ud af stor kærlighed
la'r ikke ro mig få.*

Går jeg om dagen ud eller ind,
ihvor det være må,
da er du stedse i mit sind,
om natten ligeså.
Og når jeg sover sødelig,
om dig jeg drømmer lykkelig,
ret som du hos mig var.

19 Det var en lørdag aften

Tekst Ukendt - bearbejdet af Svend Grundtvig

Det var en lørdag aften
jeg sad og ventede dig.
Det var en lørdag aften
jeg sad og ventede dig.

Du loved mig at komme vist
men kom dog ej til mig.
Du loved mig at komme vist
men kom dog ej til mig.

Jeg lagde mig på sengen
og græd så bitterlig,
og hver en gang at døren gik
jeg tro'ede, det var dig.

Jeg stod op søndag morgen
og flettede mit hår;
så gik jeg mig til kirken hen
og om den kirkegård.

Men du kom ej til kirke
og ej i kirken ind.
for du har få't en anden kær
og slaget mig af sind.

*Jeg gik mig hjem så ene
ben ad den kirkesti
og hvert et spor på stien var
der faldt min tåre i.*

*De røde bånd og skønne
som du engang mig gav
dem bærer jeg ret aldrig mer,
jeg stunder til min grav.*

Hvor kan man plukke roser
hvor ingen roser gror!
Hvor kan man finde kærlighed
hvor kærlighed ej bor!

Jeg ville roser plukke
jeg plukker ingen fler;
jeg elskede dig så inderlig
jeg elsker aldrig mer!

20 Den signede dag

Tekst N.F.S. Grundtvig

Den signede dag med fryd vi ser
af havet til os opkomme;
den lyse på himlen mer og mer
os alle til lyst og fromme!
Det kendes på os som lysets børn,
at natten hun er nu omme!

Den signede stund, den midnatstid,
Vorherre han lod sig føde,
da klared det op i østerlid
til dejligste morgenrøde,
da lyset oprandt som jordens bold
skal lysne udi og gløde.

*Om levende blev hvert træ i skov,
og var så hvert blad en tunge,
de kunne dog ej Guds nådes lov
med værdelig røst udsjunge;
thi evig nu skinner livets lys
for gamle og så for unge.*

*Thi takke vi Gud, vor Fader god,
som lærken i morgenrøde,
for dagen, han os oprinde lod,*

*for livet, han gav af døde;
den signede dag i Jesu navn
os alle vort liv forsøde!*

*Nu sagtelig skrid, vor højtidsdag,
med stråler i krans om tinde!
Hver time til Herrens velbehag
som bække i eng henrinde,
til frydelig sig til sidst de sno
op under de grønne linde!*

Som guld er den årle morgenstund,
når dagen opstår af døde;
dog kysser os og med guld i mund
den liflige aftenrøde,
så tindre end må det matte blik,
de blegnede kinder gløde.

Så rejse vi til vort fædreland,
der ligger ej dag i dvale,
der stander en borg så prud og grand
med gammen i gyldne sale,
så frydelig der til evig tid
med venner i lys vi tale!

21 Dagen går med raske fjed

Tekst B.S. Ingemann

Dagen går med raske fjed, dagens børn må ile,
aftenrøden bringer fred, nattens stjerner hvile.

Lykken gækker store, små, leger med guldterning,
lykkeligst at hvile på er fuldendte gerning.

Lidt dog store, mindre små kan tilgavns
fuldbringe,
viljen ser Vorherre på, giver kraften vinge.

Lykkens lunefulde spil leger ej med sjæle,
alting føjes som Gud vil, her er trygt at dvæle.

Blomst skal bære frugt engang, høst skal følge
sommer,
dag er ej så travl og lang, aftenstund dog kommer.

Lad ved dag kun op og ned lykkens terning rulle,
fandt ved kvæld kun sjælen fred, gik det, som
det skulle.

22 Der står et slot i vesterled

Tekst B.S. Ingemann

Der står et slot i vesterled,
tækket med gyldne skjolde;
did går hver aften solen ned
bag rosenskyernes volde.

Det slot blev ej med hænder gjort:
Mageløst står det smykket;
fra jord til himmel når dels port;
Vorherre selv det har bygget.

Fra tusind tårne funkler guld,
porten skinner som ravet;
med stråle støtter underfuld,
sig borgen spejler i havet.
Guds sol går i sit guldslot ind,
skinner i purpurklæder,
i rosensky på borgens tind
står lysets banner med hæder.

Solenglen svinger lysets flag,
vandrer til fjerne lande;
ham følger liv og lys og dag
bag nattens brusende vande.

Lig solen farer livet hen,
går til forklarings-kysten:
Med glans opdukker sol igen
fra Paradiset i østen.

23 Til vor lille gjerning ud

Tekst B.S. Ingemann

Til vor lille gjerning ud gik vi små fuldglade.
Viljen så den kære Gud, hjalp os, som vi bade.
Nu er dagens lys udslukt, lukt er snart vort øje;
giv vor lille gerning frugt, Fader i det høje!

Du, som viser dag og nat, sol og stjerner veje,
livets underfulde skat gav du os i eje.
I hver barnesjæl på jord har du lagt en kerne
til en blomst med himmelsk flor, herlig som
en stjerne.

Lad den kerne underfuld vokse i vort indre,
når der skinner sol på muld, og når stjerner tindre;
lad det frø opvokse smukt med din børnevrimmel
til at bære evig frugt i din høje Himmel!

24 I fjerne kirketårne hist

Tekst B.S. Ingemann

I fjerne kirketårne hist
nu aftenklokkerne ringe.
Snart sover liden fugl på kvist
med hovedet under sin vinge.
Nu samles frænder kønt igen
som fugleunger på grene.
Men den som har slet ingen ven,
han sidder ved kvæld alene.

Snart ruller ud den stille nat
sit skyggeflor over himlen,

og den som sidder mest forladt,
ser op imod stjernevrillen.
Og gennem himmelsløret ud
der skinner øjne fuldklare.
Mildt ser den kære store Gud
herned med sin stjerneskare.

*Han ser til sine børn da vist,
han ser til høje og ringe,
selv til den lille fugl på kvist
med hovedet under sin vinge.
Til den som sove ser han hen,
han vugger fuglenes grene.
Og den som har slet ingen ven,
han lader ej sidde ene.*

Det barn, der synes mest forladt,
Gud Fader selv vil bevare.
Han sender i den stille nat
til jorden sin engleskare.
De sprede deres vinger ud,
når alle øjne sig lukke.
Selv vager hele verdens Gud
ved skabningens store vugge.

25 Bliv hos os når dagen hælder

Tekst B.S. Ingemann

Bliv hos os når dagen hælder,
du kære Fader og Gud!
Bliv hos os, når mørket vælder
af nattens sluser ud!

Henspred over dal og høje
dit stjerneklædebons flig!
Så lukke vi trygt vort øje
og slumrer sødt hos dig.

Bliv hos os, og vi vil drømme
om englebørnenes fred;
din ånd gennem himmelstrømme
vil suse til os ned.

Og kongen i livets rige
vil favne alle de små.
På englenes himmelstige
skal barnesjæle gå

Bliv hos os, når dagen hælder,
du kære Fader og Gud!
Og Paradis-lyset vælder
af nations sluser ud.

26 Den skønne jordens sol gik ned
Tekst B.S. Ingemann

Den skønne jordens sol gik ned,
men stjerneskarerne funkle.
En større verdens herlighed
nedglimter nu i det dunkle.

*Al verden som en kirke stor
bag sky sig hvælver foroven;
i templets krog Guds grønne jord
er skjult som et blad fra skoven.*

På mindste blad i største skov
har glade skabninger hjemme;
hvor liv sig rører til Guds lov,
det mindste han ej vil glemme.

Gud! I din hånd alt stort er småt,
men kært det mindste tillige.
Den barnesjæl er bjærget godt,
som skjuler sig i dit rige!

27 Den store stille nat går frem
Tekst B.S. Ingemann

Den store stille nat går frem
med lys fra himmelens sale;
hvert lys er sol for sjæles hjem :
: i højere verdners dale. :

I himmel-oceaners skød
neddukker natten sin vinge;
med alle stjernesoles glød,
: mens sfærernes harper klinge. :

O! Nat, rul dine verdner frem
i oceaner af himle,
med pris til Gud fra engles hjem
: og jorderigs sjælevrimle! :

MUSICA FICTA

Sopran

Anne Mette Balling
Hanne Bremholm
Sine Bundgaard
Aino Lund Lavoipierre
Annemette Meyer
Marianne G. Nielsen
Malene Nordtorp
Mette Nordtorp
Else Torp
Amy Vestbø

Alt

Eva Georgi
Maria Hanke
Rie Koch
Linea Lomholt
Helen Rossil Rasmussen
Elisabeth Ørsnes

Tenor

Christian Hauskov
Ole Hedegaard
Sune Hjerrild
Palle Jensen
John Kjøller
Lars Pedersen

Bas

Jens Brückner
Torben Eskildsen
Anders Holte
Ole Norup
Henrik Lund Petersen
Hans-Henrik Raaholt
Rune Stensvold

Disse sangere har medvirket ved indspilningerne i forskellige kombinationer.
I reglen har Musica Ficta Bestået af 13-14 sangere ved hver indspilning.

Track 1-8 & 20-27: optaget i Kastelskirken Kbh. 1-2 & 15-16 sept. 1998 (8.554961)

Track 9: optaget i Kastelskirken Kbh. 27-28 & 5 okt. 1999 (8.554964)

Track 10-12, 14: optaget i Kastelskirken Kbh. 29-30 aug. 2000 (8.554970)

Track 15: optaget i Kastelskirken, Kbh. sept. og nov. 1997 (8.554010)

Track 17: optaget i Kastelskirken Kbh. 11 & 16 okt. 1999 (8.554965)

Track 18: optaget i Kastelskirken Kbh. 12 & 14 aug. og 23 Nov. 2002 (8.557424)

Producent & teknikker: Jesper Jørgensen

Track 16: optaget på Glyptoteket Kbh. 3 feb. 2006 (8.570173)

Track 19: optaget i Sct. Pauls Kirke Kbh. 29 jan. 2006 (8.570173)

Producent & teknikker: Viggo Mangor

DE DANSKE SANGE · MUSIKKENS KANON 2006

WEYSE / INGEMANN; MORGEN- OG AFTENSANGE

12 HØJSKOLESANGE

Musica Ficta - Bo Holten

Sammenstillet fra serien "Den danske sangskat"

Billede: Udsnit af P.S. Krøyers Skt. Hansblus på Skagen strand 1906, Skagens Museum

Cover design: Eva Holten

DE DANSKE SANGE · MUSIKKENS KANON 2006

Weyse/Ingemann: Morgen- og Aftensange · 12 Højskolesange
Musica Ficta - Bo Holten

C.E.F. WEYSE: MORGENSANGE (1837)

1	Nu ringer alle klokker mod sky (arr. Bo Holten) Solist: Sune Hjerrild	3:18
2	Lysets engel (arr. BH) Soli: Malene Nordtorp & Anne Mette Balling	3:30
3	Nu vågne alle Guds fugle små (arr. BH)	2:11
4	I Østen stiger solen op (arr. BH)	3:22
5	Gud ske tak og lov (arr. BH)	2:37
6	Morgenstund har guld i mund (arr. BH)	1:24
7	Nu titte til hinanden (arr. BH) Solo: A.M. Balling	2:41
8	Storken sidder bag bondens tag (arr. BH)	1:59

12 HØJSKOLESANGE

9	Vi elsker vort land P.E. Lange-Müller, 1885 (arr. BH)	4:03
10	Septembers himmel er så blå Otto Mortensen, 1949 (arr. BH)	2:54
11	Du gav os de blomster Otto Mortensen, 1939	2:53
12	Jeg ser de bøgelyse øer Thorvald Aagaard, 1931	2:00
13	I Danmark er jeg født Poul Schierbeck, 1926	3:37
14	Danmark nu blunder Oluf Ring, 1922	2:46
15	Det er hvidt herude Thomas Laub, 1914 (arr. Finn Viderø)	2:26
16	Jens Vejmand (Hvem sidder der bag skærmen) Carl Nielsen, 1907 (arr. Henrik Metz)	3:17
17	Vi sletternes sønner Carl Nielsen, 1906 (arr. BH)	3:41
18	En yndig og frydefuld sommertid Folkemelodi, 1869 (arr. Jørgen Jersild) Solist: M. Nordtorp	2:45
19	Det var en lørdag aften Folkemelodi, 1849 (arr. BH) Solist: M. Nordtorp	3:15
20	Den signede dag C.E.F. Weyse, 1826	2:42

C.E.F. WEYSE: AFTENSANGE (1838)

21	Dagen går med raske fjed (arr. BH) Soli: M. Nordtorp & A.M. Balling	3:21
22	Der står et slot i vesterled (arr. BH)	3:34
23	Til vor lille gerning ud (arr. BH)	3:31
24	I fjerne kirketårne hist (arr. BH) Soli: A.M. Balling & M. Nordtorp	3:21
25	Bliv hos os når dagen hælder (arr. BH)	3:27
26	Den skønne jordens sol gik ned (arr. BH)	1:50
27	Den store stille nat går frem (arr. BH) Solo: M. Nordtorp	2:48

Samlet tid: 79:57

5537

All rights reserved, unauthorised public performance, broadcasting and copying of this compact disc prohibited.
 © HNH International Ltd. © 2006 HNH International Ltd.
 Solg og distribution: Naxos Denmark, www.olegarnik.dk
 Made in the EU.

COMPACT
 disc
 DIGITAL AUDIO